

HEI KAIKKI PUUTARHANYSTÄVÄT

Kirjoittelen Teille nyt yhdistyksemme sekä omia 2024 kesäkuulumisiani, kesä tuntuu vilahtavan vuosi vuoden jälkeen aina vain nopeammin, ihmettelen, että on jo elokuu. Koulutkin alkoivat jo eilen, oli ilo seurata lapsenlapsemme Nellan intoa ja riemua aloittaa ekaluokka. Koulureppu, penaa! ja sen sisälle kaikenlaiset "tarpeelliset" tarvikkeet olivat hänen heinäkuisen seitsemän vuotissyntymäpäivän tärkeimmät lahjat. Isoveli Kaapo lähtikin sitten jo rutiinilla yläkouluun seiska luokalle. Eilen tietty juhliittiinkin lasten kanssa jäätelöllä ja limpparilla ensimmäistä koulupäivää ja ekaluokkalaisten silmät loistavat, kun hän esitteli saamaansa aapista :) Harmi vaan, etteivät he saa omaksi enää edes aapista, se pitää palauttaa kouluun keväällä. Peruskoulussa nykyisin lähes kaikki kirjat ovat vain lainakirjoja, yläkoulussa ja lukiossa oppiaineisto onkin etupäässä "netissä"! Niin se maailma vaan muuttuu, kyllähän sitä toisinaan ihmeissään katselee ja monia asioita ihmettelee... Meidän perheen nuorin Juho, astui heinäkuussa armeijan "harmasiin", tosin ainakin lomapuku on maastokuosinen. Hänen palveluspaikka on Vekaranjärvellä sotilaspoliisin koulutuksessa, ensi perjantaina hän vannoo sotilasvalan. Lähdemme valatilaisuuteen ja tiedän, että räpyttelen vähän silmiä liikutuksesta... tiedättehän äidit; ajatuksen, vastahan hän oli lapsi ja nyt sotilaspoika. Kirjoittelen lopuksi puutarhakuulumisiani, mutta ensin yhdistyksen kesäkuulumiset!

Toukokuun lopulla teimme oikein mukavan taimimymäläretken Tommolan tilalle Leivonmäelle ja Jyväskylään Viherlandiaan, niinpä bussin tavaratila täyttyi taimiostoksistamme. Kävimme myös tutustumassa kahteen kotipuutarhaan ja niitä on aina tosi mukavaa nähdä. Kesäkuun 5. päivä järjestimme perinteiset Ipy:n taimimarkkinat Mansikkalassa Linnalan hiekkakentällä. Minua jännitti miten tapahtumaan vaikuttaa paikanvaihdos, mutta hyvin ihmiset löysivät ostoksille ja pihakahvilaamme, toki kuuma hellepäivä verotti varmasti kävijämäärää. Mutta jäimme vain noin satasen viime vuoden ennätysmyynnistämme, lahjoitimme Punaisen Ristin kautta Ukrainan hätäapuun 1000 euroa. Lämpimät kiitokseni vielä kaikille talkooavusta, taimista ja ostoksista taimimarkkinoilla, yhdessä meissä on voimaa!

Kesän pihakutsut ovat olleet kovasti suosittuja :) kesäkuussa vierailimme Tiina Kärkäs-Sundin puutarhassa Venlankujalla, heinäkuussa suuntasimme Tuula ja Eero Vitikaisen puutarhaan ja nyt elokuussa pihakutsut pidetään Liisa Haimilan puutarhassa Lappeenrannan Mustolassa 14.8. Kauneimmat kiitokset Teille jokaiselle, että avasitte portit puutarhaanne

Kesän ulkomaanmatka suuntautui tänä kesänä Viroon, olimme neljä yötä ja viisi päivää reissussa. Yövyimme kolme yötä Pärnussa ja yhden Palmsessa, meille esiteltiin kolme upeasti entisöityä kartanoa: Töstamaan, Sagadin ja Palmsen kartanot. Sagadin ja Palmsen kartanoiden puutarhat olivat kauniisti hoidettuja kukkaistutuksineen ja kasvihuoneet kukoistivat. Vierailimme Viivi Lepikun puutarhassa Halingan kylässä ja Uulussa Sigrid Absalon värikkäässä puutarhassa sekä tutustuimme Tammen yrttitilaan Maldan kylässä. Viimeisenä matkapäivänä ajelimme Karlan kylän taimistoihin, bussin tavaratila alkoikin täyttyä kovaa vauhtia ostoksistamme Roosojen tilan ruusuista ja Taavi Kivistikin kärhöistä. Viimeinen kohde oli Sadeväljän puutarhatalo, jonka puutarha on todella upea, kauniisti rakennettu ja hoidettu. Heillä oli myös paljon, isokokoisia taimia myynnissä, joten bussin alaosasto täyttyi :) Matkamme oli oikein onnistunut, näimme niin paljon kaunista, ruoka oli hyvää ja opas hyvin ammattitaitoinen ja mukava.

Elokuun 3. päivä teimme päivän retken Rantasalmelle Hakoapajaan, siellä ihmettelimme uskomatonta yhden ihmisen elämäntyötä! Hän on yksin sukeltanut ja nostanut 1000-4000 vanhoja hakopuita viereisen järven pohjasta ja rakentanut niistä lukuisia rakennuksia. Retkemme jatkui Savonlinnaan höyrylaiva Saariston risteilylle. Aurinko paistoi lämpimästi ja maisemat olivat niin kauniit, me kaikki nautimme kesäpäivästä :)

Vielä on kesää jäljellä nyt elokuun 24. suuntaamme Mustilan taimipäivään, siellä on paljon perennojen-, pensaiden- ja puiden taimia myynnissä eri taimikauppailta. Tulkaa mukaan, tätä kirjoittaessani bussissa on vielä paikkoja vapaana! Retken hinta 50 euroa/jäsen. Vierailemme myös Orimattilan Heinämaalla todella viehättävässä kotipuutarhassa.

Taimenvaihtoa Ritikanrannassa torstaina 5.9. klo 17. Tynkkysen Raijan tupailat alkavat torstaina 19.9. klo 17.30 Kulttuuritalo Virran Vierashuoneessa, aiheena: Maanpeitekasvit - puutarhan elävä matto, tervetuloa joukolla mukaan :)

Kevät keikkuen tuli, toukokuussa äitienpäivä viikolla satoi lunta maan valkoiseksi, taas kerran pukkasi takatalvea. Minua alkoi jo tosissaan huolestuttamaan milloin se kevät oikein alkaa... Lasiterassimme oli tupaten täynnä talvetettuja pelargoneja, lpyn taimimarkkinoille kasvatettuja tomaattien-, kurkkujen-, kurpitsojen- ja yrttientaimia. Harvase yö oli ulkona kymmenisen astetta pakkasta ja pakkasvahtina lasiterassilla varmuuden vuoksi sähköpuhallin. Äitienpäivänä kannettiin porukalla 160 jo hyvässä kasvussa olevaa taimea kasvihuoneeseen, se kantoapu oli paras äitienpäivälahja minulle :) Niinpä sain siirrettyä arjen koittaessa ja sään ihanasti lämmitessä loputkin talvetetut verenpisarat, sinisarjat ja suurimmat pelargoniat vihdoin lasiterassille ja kesikseen. Tuo lempinimeltään kesis on kesällä 2018 mieheni rakentama 20 neliöinen "kesätalo", joka on tehty kierrätysmateriaaleista: talomme vanhoista ikkunoista, puutavara sahautettu myrskyn kaatamista puista jne. Kattopellit, harkot ja lattialankut vain ostimme.

Ja sää todellakin lämpeni, takatalvesta tuli muutaman päivän jälkeen helle. Aivan kuin kevät olisi jäänyt väliin, koko luonto humautti kasvuun ihan pikavauhdilla, puihin ja pensaisiin ilmestyivät ykskaks lehdet, nurmikko muuttui vihreäksi, muuttolinnut ilmestyivät pihapiiriin ja käkikin kukkui. Jossakin vaiheessa aloin kaipaamaan sadetta ja sitä ei tullutkaan viikkoihin, joten täytyi ryhtyä sadettamaan. Taas kiitollisena ajattelin, miten hyvä onni oli kun maalämmön porareikää poratessa pora osui vesisuoneen. Saimme juhannuksen maissa poutasään aikana tehdyksi hyvän kuivan heinän hevosille ja se on aina suuri helpotus kun heinäpaalit saadaan navetanvintille.

Meidän täytyy rakentaa uudet kasvilaatikat mansikoille sekä istuttaa uudet mansikantaimet niihin, ovat tulleet satoikänsä päähän, niin kuin tiedätte; aina on jotakin projektia menossa. Mansikoista tuli keho sato, sen sijaan kasvihuone "pursuaa" eri lajisia tomaatteja, kasvihuonekurkkuja ja ensimmäiset viinirypäleetkin ovat kasvamassa. Paljon satoa tekevät myös avomaankurkut, kesäkurpitsat, salaattit ja munakoisot. Alkukesän kasteluiden ansiosta perunat, porkkanat, punajuuret ja herneet myös menestyvät. Valkosipulit nostinkin jo maasta, riittävät koko perhepiirille tulevana talvena. Omenoita tulee valtavasti, lähdenkin tulevana maanantaina viemään niitä mehuasemalle, ja niinpä juommekin omaa omenamehua :)

Kesällä pitää vähän kiirettä, niin kuin kaikilla puutarhahihmisillä... Raivasimme navetan vinttiin vievän ajosillan riihen puolen "ryteikön" keväällä, täällä maalla riittää kaikenlaisia paikkoja siivottavaksi. Olen aloittanut istuttamaan siihen kasveja, yhdestä kasvialueestani piti harventaa valkoinen Alba syreeni, minulla oli myös valeistutuksessa kasvamassa kaksi Moskovan kaunotar syreeniä sekä Mongolian vaahtera. Istutin siihen myös kaksi valkoista Oxydol puistoatsaleaa, sekä Virosta ostetut John Davis pensasruusun ja pinkin Himmels Sturm -nimisen pensasruusun. Aion istuttaa tuohon vielä navetanseinää pitkin kiipeämään köynnöksiä, ainakin köynnöshortensiaa, imukärhivilliiniä ja tietty perennoja. Nurmikko pitää kylvää siihen nyt syyskesällä.

Puutarhanhoito on ihana harrastus, iloitsen siitä joka päivä :)

Muutama päivä sitten pihapiirissämme pesineet haarapääskyt hyvästelivät minut, kokoontuivat istumaan pihamme yllä olevalle sähkölangalle ja visersivät kuorossa, pääskyjä oli kolmisenkymmentä.

Toivotin niille turvallista muuttomatkaa ja toivotin tervetulleeksi keväällä takaisin, pää kallellaan ne kuuntelivat minua ja vastasivat sirkuttaen. Aina tuntuu haikealta kun pääskyset lähtevät, niillä on pitkä lentomatka edessä Afrikkaan asti. Kun pääskyset tulevat ensi keväänä takaisin, ei olekaan enää tuttua sähkölankaa pihamme yllä niiden istuskella, olemme saaneet sähkölle maakaapelin meidän kylälle. Missähän pääskyset sitten joukolla istuvat...

Toivotan Teille hyvät puutarhanystävät aurinkoista loppukesää ja alkusyksyä, hyvää vointia ja tulkaahan Ipyn tapahtumiin, aina on mukavaa nähdä Teitä !

Terveisin Maritta